

χτορα. Έκείνος τὸ πήρε, ἔκοψε τὸ εἰσιτήριο κ' ὕστερα ἐπίασε μόνος του τὸ χέρι τοῦ ἀγνώστου καὶ τοῦ ἔβαλε μέσα τὰ ρέστα καὶ τὸ μπιλιέττο, ἐνῶ τοῦ ἔλεγε :

— Τὰ ρέστα σας, κ. Ἐρνέστ. Καθὼς βλέπω, ἀρχίσατε νὰ συνηθίζετε στὸ ξεχώρισμα τῶν χαρτονομισμάτων!..

Ἡ Ζαννὲτ ποῦ παρακολουθοῦσε αὐτὴ τὴ σκηνὴ ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ ἀλγεινῆς ἐκπλήξεως. Τότε μόνον ἀντελήφθη ὅτι ὁ νέος ἦταν τυφλός.

— Συγγνώμην, ψιθύρισε, μὴ ξέροντας τί κάνει.

Καὶ ἂν δὲν ντρεπόταν τὸν κόσμον θ' ἀρχίζε νὰ κλαίη ποῦ εἶχε φερθῆ μετὰ τὴν προστυχίαν σ' ἕναν τυφλόν. Τραβήχτηκε μάλιστα μετὰ σεβασμὸν ἀπὸ κοντὰ του καὶ σ' ὄλο τὸ διάστημα μέχρι τὸ Παρίσι δὲν ἔπαυε νὰ τὸν περιεργάζεται μετὰ συμπάθειαν. "Ἐνοιώθη μάλιστα τὴν καρδίαν της νὰ σφίγγεται κ' αἱ σθανόνταν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ὅταν, τέλος, ἔφτασαν στὸν σταθμὸν, ἡ Ζαννὲτ περιεργητὰ ἔστηκε νὰ ἰδῆ τί θὰ κἀνῃ αὐτὸς ὁ νέος καὶ ποῦ θὰ πήγαινε. Εἶδε τότε νὰ τὸν βοηθᾷ ὁ εἰσπράχτορας νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο καὶ νὰ τὸν ὀδηγῆ ὡς τὰ καθίσματα ἑνὸς μπάρ. Ἐκεῖ τὸν ἐγκατέλειπε. Φαίνεται ὅτι ὁ τυφλὸς περιμένε κάποιον γιὰ νὰ τὸν πάρῃ ἀπὸ ἐκεῖ πέρα. Ἡ Ζαννὲτ μ' ὄλο τὸ θάρρος ποῦ τῆς ἔδινε ἡ ἀθωότης της, πλησίασε καὶ τὸν ρώτησε :

— Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς βοηθήσω, κύριε;

Ὁ νέος χαμογέλασε μετὰ πίκρα.

Εἷσατε ἀσφαλῶς ἡ νέα τοῦ λεωφορείου, τῆς εἶπε κρημα. Σᾶς ἀνεγνώρισα ἀπὸ τὴ φωνὴ σας. Μὰ δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κάνω κατάχρησι τῆς καλωσύνης σας. Ἄλλωστε ἔχω πειὰ συνηθίσει σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση μου.

Μὰ ἡ Ζαννὲτ ἐπέμενε. "Ἐτσι μετὰ τὴ συζήτησι ἔγιναν φίλοι. Ἡ Ζαννὲτ ἔμαθε ὅτι αὐτὸς ὁ νέος λεγόταν Ἐρνέστος Κορμπέλ, ὅτι ἦταν χημικὸς κ' ὅτι εἶχε χάσει τὸ φῶς του ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια καθὼς ἔκανε ἕνα πείραμα στὸ ἐργαστήριόν του. Ἀπὸ τότε, τρεῖς φορές τὸ μῆνα πήγαινε σ' ἕναν γιατρὸν τοῦ Παρισιοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχουν καὶ πολλὰς ἐλπίδες νὰ ξαναβρῆ τὸ φῶς του.

— Μοῦ χρειάζεται, τῆς ἐξωμολογήθηκε, καθὼς μοῦ εἶπε ὁ γιατρός, μιὰ δυνατὴ συγκίνησις, μόνον ἕνας σοβαρὸς ψυχικὸς κλονισμὸς θὰ μεθεράττει.

Κ' ἡ Ζαννὲτ ὠρκίσθηκε νὰ τοῦ χάρισῃ αὐτὴ τὴ συγκίνησι. Μὰ δὲν τοῦ φανέρωσε τίς σκέψεις της. Τὸν ἔπεισε μάλιστα, μετὰ τὴ βοήθειαν καὶ τοῦ γιατροῦ, νὰ μείνῃ στὸ Παρίσι κ' ἀνέλαθε κρυφὰ ὅλη τὴν φροντίδα τῆς περιθαλψέως του. Γιὰ χάρι του ἐγκατέλειπε ὅλες τίς διασκεδάσεις της κ' ὄλους τοὺς φίλους της. Ὁ Ἐρνέστος ἦταν ὁ «ἀρρωστὸς» της. Τὸν περιποιόταν ὡς ἕνα μὴ καλὴ νοσοκόμος. Κάθε ἀπόγεμα τὸν πήγαινε ὡς τὸν κῆπο τοῦ Λουξεμβούργου κ' ἐκεῖ καθισμένοι σ' ἕναν πάγκον συζητοῦσαν γιὰ ἕνα σωρὸν πράγματα.

Ὁ «ἀρρωστὸς» της εἶχε ἀνακτήσει τὴν εὐθυμίαν του. Μὰ πολλὰς φορές κυριευόταν ἀπὸ μιὰ τρομακτικὴ μελαγχολία. Ὅταν δὲ τύχαινε νὰ τὸν ρωτῆσῃ ἡ Ζαννὲτ τί ἔχει, ἐκείνος στέναζε καὶ τῆς δὴλωνε :

— Δὲν μπορῶ πειὰ νὰ χαρῶ τὸ φῶς, τὸν ἥλιο, τὴν ὠμορφίαν τοῦ κόσμου. Δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ ἰδῶ καὶ σᾶς, καταλαβαίνω ὅτι εἶσαι ἕνας σωστὸς ἄγγελος. Μὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι μιὰ μέρα θὰ με βαρεθῆς καὶ θὰ μ' ἀφήσης. Καὶ τότε θὰ γίνω πῶς δυστυχισμένος κ' ἡ ζωὴ θὰ μοῦ φαίνεται ἀκόμη πῶς σκοτεινὴ.

Ἡ Ζαννὲτ ἔβλεπε νὰ τρέχουν ἀπὸ τὰ σβυσμένα ματῖα του θερμὰ δάκρυα. Ὅσο πρᾶγματι, μιὰ μέρα, ὅταν κατάλαβε ὅτι τὴν ἀγαποῦσε παράφορα, τὸν ἐγκατέλειψε. Κι' ὁ Κορμπέλ κυριεύθηκε τότε ἀπὸ μιὰ τρομακτικὴ θλίψι. Στὴν ἀρχὴ σκέφθηκε ν' αὐτοκτονήσῃ. Ὑστερα ὅ-

μως τὸ πήρε ἀποφασί. Καταλάβαινε ὅτι ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνῃ κ' ὅτι ἡ Ζαννὲτ μιὰ μέρα ἦταν μοιραῖο νὰ φύγῃ ἀπὸ κοντὰ του. Καὶ ἀπὸ συνήθειαν πειὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ πηγαίνῃ στὸν γιατρὸν καὶ νὰ κἀνῃ τρεῖς φορές τὸ μῆνα τὸ ταξίδι ἀπὸ τὸ Σαιν-Ντενὶς στὸ Παρίσι.

Μιὰ μέρα, τέλος, ὁ γιατρός τοῦ δὴλωσε ὅτι εἶχε ἔρθῃ πειὰ ὁ καιρὸς γιὰ τὴ μεγάλη συγκίνησι. Μόνον ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν εἶνε καθόλου περιεργός. Θὰ ἔπρεπε μάλιστα νὰ δεχθῆ ὡς νοσοκόμος τοῦ τῆν Ζαννὲτ Ντυσώ. Ἄλλωστε μόνον της εἶχε ζητήσῃ νὰ παρευρεθῆ κατὰ τὴν τελευταία αὐτὴ ἐξέτασί του.

Ὁ Ἐρνέστ στὸ ἀκουσμα αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος χλόμιασε. Μὰ συνῆλθε γιὰτὶ σκέφθηκε ὅτι θὰ ἦταν μιὰ ἀπλὴ συνωνυμία. Ἡ Ζαννὲτ ποῦ τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει λεγόνταν Μπρυνῶ κ' ἀσφαλῶς τώρα πειὰ δὲν θὰ καταδεχόταν νὰ παίξῃ τὸ ρόλον τῆς νοσοκόμου.

Ἐτσι ἀκολούθησε τὸν γιατρὸν στὸν χειρουργικὸ θάλαμον, βέβαιος ὅτι κ' αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἐλπίς νὰ ἰδῆ τὸ φῶς του. Ὁ Ἐρνέστ ὑπόφερε πολὺ κ' ἦταν ἀδύνατο νὰ συγκρατῆσῃ τοὺς πόνους του. Ξαφνικὰ, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ, ἄκουσε μιὰ φωνὴ κοντὰ σ' αὐτὴν τοῦ ψιθυρίζῃ :

— Κάνετε λοιπὸν λίγο κουράγιο. Μὴ μ' ἀφήσετε νὰ νομίσω ὅτι θὰ παντρευθῶ ἕναν δειλόν!

— Ζαννὲτ! ἀγαπημένη μου Ζαννὲτ! φώναξε μετὰ κραυγὴ ἀπέραντης συγκινήσεως ὁ Ἐρνέστ, ἀναγνωρίζοντας τὴ φωνὴ τῆς φίλης του. Σὺ ἐδῶ :

Καὶ τὴν ἴδιαν στιγμὴ ἀνασησιακώθηκε στὸ μεταλλικὸ κρεβάτι τοῦ χειρουργείου τρέμοντας ἀπὸ τὴν χαρὰ του. Τὴν ἴδιαν ὥρα ὁ σκοτεινὸς πέπλος ποῦ σκέπαζε τὰ μάτια του ἀρχίσε νὰ ξεκαθαρίζῃ καὶ διέκρινε τὸ ἀγγελικὸ πρόσωπον τῆς Ζαννὲτ ποῦ τοῦ χαμογελοῦσε.

— Θεέ μου, βλέπω! ψιθύρισε καὶ λιποθύμησε.

Ὅταν, κατόπιν ἀπὸ λίγο, συνῆλθε κ' ἀνοίξε τὰ μάτια του, εἶδε δυὸ πρόσωπα νὰ τὸν κυττάζουν ἀχτινοβολῶντας ἀπὸ χαρὰν. Ὁ γιατρός καὶ ἡ Ζαννὲτ.

— Σᾶς ὀφείλω τὴν ζωὴν μου, τοὺς εἶπε ὁ Ἐρνέστ μετὰ καλωσύνην.

Μὰ ὁ γιατρός τοῦ ἔδειξε τὴν Ζαννὲτ καὶ τοῦ εἶπε :

— Στὴ δεσποινίδα χρῆστας τὸ φῶς σου, γιὰτὶ ἡ

Ζαννὲτ μετὰ εὐχολογήθηκε νὰ σοῦ χάρισω τὴν δυνατὴν συγκίνησιν ποῦ χρειάζοσιν γιὰ νὰ γίνῃς καλά. Εἶχε μάλιστα τὸ κουράγιο νὰ σ' ἐγκαταλείψῃ ἐνῶ σ' ἀγαποῦσε καὶ νὰ ἔλθῃ πάλιν κοντὰ σου ὅταν τῆς εἶπα ὅτι ἦταν πειὰ καιρός. Ἐλπίζω ὅτι θὰ τὴν κἀνῃς εὐτυχισμένην.

Κι' ὁ Ἐρνέστ τοῦ τὸ ὑποσχέθηκε. Ἄλλωστε ἐνοιώθη ὅτι τοῦ ἦταν ἀδύνατο πειὰ νὰ ζῆσῃ μακριὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ξανθὸ ἄγγελον ποῦ τὸν εἶχε βοηθήσει νὰ ξαναβρῆ τὸ φῶς του καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἥλιον, τὰ λουλούδια καὶ τὸν ἔρωτα.

ΜΩΡΙΣ ΡΟΥΣΣΕΛ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

Η... ΚΗΔΕΙΟΜΑΝΗΣ !

Μιὰ νεαρά Ἀμερικανίς, ἡ Σοφία Χρίσκαν, ἀπὸ 16 ἐτῶν ἔχει τὴν παράξενη ἰδιοτροπία νὰ πηγαίνῃ σ' ὅλες τίς κηδεῖες ποῦ γίνονται στὴν πολιτεία τῆς Πενσυλβανίας, ὅπου κατοικεῖ. Εἶτε δὲν συμβῆ κοντὰ στὴν πόλιν της μιὰ κηδεῖα, εἶτε βρέχει, εἶτε χιονίζει, εἶτε, τέλος, ὁ ἥλιος καίει σάν καμίνι, ἡ μὴς Χρίσκαν δὲν ἐννοεῖ νὰ ζῆσῃ χωρὶς νὰ ἰκανοποιῆσῃ τὴν παράδοξον αὐτὴν μανίαν της.

Μόλις ἀκούσῃ κηδεῖαν, ντύνεται βιαστικὴ καὶ τρέχει νὰ τὴν προφτάσῃ. Γιὰ ὅλες τίς κηδεῖες τίς ὁποῖες ἔχει παρακολουθήσει μέχρι σήμερον, τηρεῖ ἡμερολόγιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον μαθαίνουμε ὅτι ἡ ἰδιοτροπία αὐτῆς Ἀμερικανίς ἔχει ὡς τὰ τώρα παρευρεθῆ σὲ 6.054 κηδεῖες!